

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
1 ste trimester 2007
11^e jaargang nr. 1

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral Do Menor Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 20 maart 2007.

Beste Vrienden van Freddy,

Deze nieuwsbrief werd opgesteld in volle vastenperiode. We vragen ons soms af of vasten voor ons nog een betekenis heeft. Zichzelf voedsel ontzeggen in onze westerse wereld van overvloed, heeft dat eigenlijk nog wel zin?

Bezinning over onze zelfvoldane genoegzaamheid en onze steriele onverschilligheid tegenover het onrecht en de honger in het grootste gedeelte van de wereld lijkt ons heel wat meer aangewezen.

Rationeel denken alleen heeft ons echter nog geen stap dichterbij een rechtvaardige oplossing gebracht. Daarom vraag ik u, om ook uw gevoel en vooral uw hart te laten meespreken.

Wij kunnen ons zonder meer heel wat (meestal overbodige) dingen ontzeggen. Het ligt in onze christelijke traditie dat we onze bezittingen delen met onze minderbedeelde medemensen.

Dit alles om nog maar eens beroep te doen op uw vrijgevigheid en hierbij het levenswerk van Freddy in Alagoïnhas niet te vergeten.

Verlaten kinderen en zeker Braziliaanse straatkinderen zijn de allerzwaksten in een keiharde "ieder-voor-zich"-maatschappij.

Hun opvang, onderwijs en begeleiding vergt niet alleen een gestadige jarenlange inzet van velen, maar ook handenvol geld.

Vele honderden jongeren werden dankzij uw steun aan het "Pastoral do Menor"-project van Freddy van een uitzichtloos bestaan gered.

Sta me toe u hiervoor, in deze Paasperiode, in naam van Freddy en zijn medewerkers, en vooral van onze pleegkinderen, van harte te bedanken

De redactie

**Nieuwsbrief van de Pastoral do Menor via e-mail of via de website ?
Help ons en kijk snel op de laatste bladzijde van deze brief !**

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 10 maart 2007.

Beste vrienden van de "Pastoral do Menor de Alagoinhas",

Maart... de lente staat weer voor de deur. Nieuw leven wordt geboren. De dagen worden weer langer... de nachten korter. Het jaar 2007 is alweer niet meer zó nieuw. En wat de kerkkalender betreft zitten we al opnieuw bijna drie weken in de vastentijd op weg naar het hoogfeest van Pasen. Pasen... het feest van Leven, van Vrede en Gerechtigheid, van Geloof dat de wereld beter kan... als ieder van ons het maar een klein beetje beter wil. Maart... voor de "Pastoral do Menor" betekent dat ook dat we ondertussen al opnieuw bijna twee maanden op volle toeren draaien... met dezelfde geestdrift van alle jaren, met dezelfde overgave van altijd. Het opvoedersteam is (omwille van verschillende redenen – studies, verhuis, andere werkgelegenheden of gewoonweg uit noodzaak enkele opvoeders door anderen te vervangen -) volledig ingeschakeld en weer op weg om van dit nieuwe schooljaar een jaar te maken dat onze kinderen, tieners en jongeren een beetje beter op weg zal helpen om menswaardiger door het leven te gaan, om hen te helpen blijven geloven in een meer rechtvaardiger wereld waar plaats is voor iedereen zonder één enkele uitsluiting, van wie dan ook. Het is en blijft een gewaagde opgave maar we blijven rotsvast geloven dat dit haalbaar is. En daarvoor blijven wij dan onvermoeibaar ons uiterste best doen, dit wil zeggen: wijzelf met zoveel andere mensen hier uit de streek en natuurlijk ook met... jullie allen daar in de achterban.

De laatste tijd was ik weer eens op ontdekking op het Internet om wat meer achtergrondinformatie bijeen te sprokkelen voor het programma dat Zuster Francisca en ikzelf op ons hebben genomen en waar we de tieners en jongeren van de beroepsafdeling proberen de nodige hulp aan te bieden die het hen mogelijk kan maken om - gedurende de twee jaren van beroepsopleiding bij ons - hun eigen levensproject op te stellen dat het hen mogelijk moet maken om hun leven steeds meer en meer in eigen handen te nemen en voor henzelf zinvoller uit te bouwen en dit te midden van een wereld die niet altijd – of zelfs weinig – open staat voor menswaardigheid en –welzijn. We proberen hen te laten ontdekken dat het niet altijd zo evident is dat Welvaart ook synoniem staat voor Welzijn!

Vanuit het gevonden bestaande materiaal rond kinderen, tieners en jongeren sprokkelde ik zo heel wat zaken bij elkaar. Ik ben dan nu zo vrij jullie een beetje mee te nemen in mijn gedachtewereld hieromtrent. De waarheid moet durven gezegd worden: het leven van heel veel kinderen en tieners is historisch gezien onmetelijk bedreigd over de hele wereld. De weerspiegeling van verlatenheid en verwaarlozing staat op zoveel gezichten te lezen: zij het langsheen de jongens en meisjes van Manila op zoek naar wat restjes eten op de vuilnisbelten, zij het langsheen de kinderen die een AK-47 meesleuren in de bossen van de Democratische Republiek Kongo, of zich gedwongen prostitueren in de straten van Moskou; of ontvoerd worden ver weg van de ouders, familie en eigen leefwereld, gedoemd om ergens verplicht te worden te werken als slaven, uitgebuit van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, met geweld behandeld in de straten van de grootsteden, op de grootgrondbezittingen van het binnenland of nog dieper weg in de brousse van het

Amazonegebied. En... deze zelfde realiteit weerspiegelt zich in zovele andere gebieden, verspreid over de hele wereld.

Volgens het laatste(?) rapport aangaande de Wereldsituatie van het Kind leeft een miljard (=50%) kinderen een bestaan dat brutaalweg totaal het tegenovergestelde is dan het leef-ideaal dat we voor hen dag na dag willen nastreven. Hun menswaardigheid wordt gewoonweg genegeerd door honger, armoede en miserie. Hun levensvoorwaarden zijn steeds opnieuw bedreigd en gelimiteerd. De mogelijkheid tot een waardig familieleven is voortdurend ondermijnd door geweld en door conflicten van allerlei aard. En zo zijn ze altijd maar opnieuw beroofd van hoop en vertrouwen.

Tussen deze onmenselijke vormen van schending van de kinder- en tienerrechten wordt onze aandacht de laatste maanden vooral getroffen door deze die ontzaglijke hoge cijfers beginnen te scoren: gewetenstergende seksuele misbruiken en ongecontroleerde mensonwaardige kinderarbeid. En dit allemaal ondanks zovele (dikwijls zeer kostelijke) propaganda, campagnes, aanklachten en mobilisaties. In Brazilië hebben we de laatste tijd heel wat gouvernementele onderzoeken gekend die ons er op wezen dat er de jongste maanden 240 routes werden blootgelegd waarlangs een niet telbare menigte van jongens en meisjes werd afgevoerd voor seksuele doeleinden. Maar hier rijst nu wel heel ernstig de vraag: zijn de misdadige daders en verantwoordelijken hiervoor ondertussen ook al aangehouden?... met als ontredderend antwoord: Natuurlijk nog niet!!!

En zo springen dan ook de mensonterende cijfers van deze statistieken iedere dag verder en verder de hoogte in. Waarom is het toch niet mogelijk deze criminele stroom te onderbreken? Waarom zijn we toch niet in staat deze kankervlekken weg te snijden? Wie heeft er nu toch baat bij het bloedvergieten van zovele kleine en onschuldige slachtoffers? Hoelang zal de wereld deze drama's blijven toelaten? Hoelang nog zullen we verplicht zijn deze geschiedenis, van zovele onschuldigen - verder te blijven schrijven? Niet alleen hier in Brazilië maar zo ook over de hele wereld!

Ja, zonder twijfel, is het hoognodig onze aandacht te verscherpen, een "arendsoog" te ontwikkelen dat ons in staat stelt om in deze donkere onmenselijke keldersituaties door te dringen, de strijd aan te binden tegen dergelijke onmenselijkheid en een wereld waar te maken waar "Anders Leven" niet alleen mogelijk zal zijn maar waar vooral de echte liefde een levenshouding vormt voor een solide basis van oprecht menselijk bestaan en broederlijke en zusterlijke samenleving. Vele alternatieve opstellingen komen steeds meer en meer de kop opsteken. Organisaties zoals de onze beginnen zich steeds meer te verspreiden, maar... het blijft een dagelijkse en verplichte opgave dat ieder, wie ook, waar ook ter wereld, met of zonder middelen ter beschikking, zijn steentje of steen bijbrengt, de handen uit de mouwen steekt. Laten we ons niet vastkluisteren aan al wat onze moed en geloof ondermijnt. Laten we ons niet blijven vastklampen aan de miserie die anderen overal ter wereld verspreiden. Laten we reageren en laat ons beginnen hoop te zaaien, het goede te doen en te verspreiden, het positieve dat in deze wereld aanwezig is in de kijker te stellen, ons in te zetten en het mensonwaardige uit ons eigen leven weg te bannen. Dan is het allemaal nog niet verloren! Integendeel! Dan wordt de wereld terug een plekje in de schepping waar het goed is om leven, waar het prachtig is om wonen, waar het zalig is elkaar te ontmoeten.

Ik ben ervan overtuigd, moest de dag van vandaag onze Broer Jezus terug komen, Hij ons niet meer het gebod zou geven van "Bemin elkaar" maar wel "Wees solidair met elkaar, vooral met de minstbegunstigde". Ik schrijf het gewoonweg omdat ik ervan

overtuigd ben dat de actuele vertaling van het woordje "Liefde" "Solidariteit" heet. Een solidariteit die elke vorm van wreedheid, van haat en onrecht, van uitbuiting en mensonwaardigheid uit de wereld wegdringt. Onze opdracht is: Doen Leven! en uitroepen; "Kinderen, Tieners en Jongeren, jullie hebben de onvoorwaardelijke prioriteit van bestaan te midden van het ganse mensenras!!!" "Vaart wel ende levet scone!" Was het trouwens ook niet Jezus die zei: "Laat de kinderen en kleinen tot Mij komen, want van hen is het Koninkrijk der hemelen!"

Met liefde en genegenheid,
Freddy

De toekomst onder vuur:

Dit was de titel van een artikel enkele weken geleden in het Braziliaanse tijdschrift Carta Capital. Met de ondertitel werd meteen de toon gezet: nieuw cijfermateriaal over de slachtoffers van geweld onder jongeren toont aan dat een hele generatie stilaan uitgeroeid wordt. Wat is er aan de hand in het tropische paradijs Brazilië?

Gedurende de laatste weken van 2006 werden de recentste gegevens publiek gemaakt over de sterftegevallen onder de jongeren. Sommige cijfers deden stof opwaaien, andere minder. Uit de cijfers kunnen in elk geval in grove lijnen drie conclusies getrokken worden.

1. De relatieve vooruitgang die de voorbije jaren geboekt werd in de bestrijding van de kindersterfte bij geboorte dreigt helemaal teniet gedaan te worden door de sterke stijging van het aantal moorden waarvan jongeren tot 19jarige leeftijd het slachtoffer zijn.
2. Het verloren gaan van jonge levens is niet alleen een probleem van openbare veiligheid meer, maar is een heus probleem geworden van openbare gezondheidszorg.
3. Het aantal moordgevallen met vuurwapens bedraagt in Brazilië momenteel 43,1 per 100.000 jongeren in de leeftijd tussen 15 en 24 jaar, het hoogste cijfer van heel de wereld. Één wereldkampioenschap won Brazilië dus toch met vlag en wimpel in 2006...

Achter deze cijfers gaat natuurlijk de brutale en schandelijke sociale en economische ongelijkheid schuil die het land zo grondig verdeelt. Slechts een kleine minderheid van de jongeren leeft ver van de realiteit die bloedrood uit deze statistieken spat. Het is de grote, sociaal kwetsbare meerderheid van de jongeren die deze statistieken gestalte geeft, vooral zij afkomstig uit de inhumane periferie van de grote steden, bijna altijd Afro-Brasileiros.

Één van de belangrijkste problemen in die wijken (favelas) is de drugshandel. Om te overleven zoeken heel wat mensen hun toevlucht tot deze vorm van handel waar veel geld mee kan verdiend worden. De verschillende drugsbendes verdelen de steden in zogenaamde territoria. In elk territorium zwaait 1 drugsbaas met zijn troepen de scepter. Ze controleren er de handel van a tot z, en de hele opbrengst komt hen dan ook toe. Zolang elke drugsbaas op zijn eigen territorium blijft, verloopt alles relatief rustig. Maar de dagdagelijkse realiteit van een stad als Rio de Janeiro toont aan dat dit niet altijd het geval is, met heuse oorlogen tussen de verschillende drugsbendes tot gevolg. Het antwoord van de overheid en de politiediensten is repressie, en dus nog meer geweld en moorden. Maar de grond van de zaak, de wortel van het probleem van de drugshandel wordt niet aangepakt. Politie en overheid halen natuurlijk ook voordeel uit de drugshandel, en heus niet alleen op financieel vlak. De aloude verdeel en heers politiek... En laten we ook niet vergeten dat de drugsbendes met hun grote winsten in hun eigen wijken best wel verbeteringen aanbrengen

vooral op het vlak van infrastructuur, daar waar de lokale overheden al decennialang gewild of ongewild falen. Mooi meegenomen natuurlijk als een ander het werk opknapt...

Het Departement Studie van het Geweld van de Universiteit van São Paulo lanceerde in november vorig jaar de studie "Moordgevallen onder kinderen en jongeren in Brazilië tussen 1980 en 2002". Uit de conclusies blijkt dat jongeren tussen 15 en 19 jaar de meest kwetsbare groep vormen, verantwoordelijk voor 87,6% van het totale aantal moorden. De studie toont ook een stijgende tendens aan van het geweld onder en tegen jongeren de laatste jaren, en dit in alle grote steden van het land. En volgens de geleerden die de studie uitvoerden zou hier slechts het topje van de ijsberg blootgelegd zijn...

Het grootste deel van de gruwelijke realiteit blijft verborgen door de onbetrouwbaarheid van de statistische gegevens. Het systeem van registratie en analyse van de gevallen van geweld onder jongeren is erg precair in Brazilië. Het IBGE, het Braziliaanse nationale bureau voor de statistiek, wijst erop dat 50,9% van de sterfgevallen van kinderen jonger dan 1 jaar niet eens officieel wordt aangegeven. De registratie door de lokale politiediensten verloopt heel gebrekkig, in de meeste gevallen worden verdachte sterfgevallen geklasseerd als "op te helderen" waardoor ze niet direct in de statistieken van moordgevallen terechtkomen.

In het onderzoek werd ook onderzocht hoe het stond met de naleving van de mensenrechten bij jongeren uit São Paulo en Rio de Janeiro. Uit de resultaten blijkt dat in São Paulo jongeren vooral het slachtoffer zijn van clandestiene executies door het politieapparaat, in Rio de Janeiro zijn de meeste het slachtoffer van slagen en marteling.

Uit een in november vorig jaar gepubliceerd onderzoek van de Organisatie van Ibero-Amerikaanse staten voor het Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (OEI in de Portugese afkorting) komt een gelijkaardig beeld naar voren. Dit onderzoek, van start gegaan in 1998, bestudeert de situatie onder jongeren tussen 15 tot 24 jaar. Terwijl in 1998 ziektes en epidemieën nog nipt de belangrijkste doodsoorzaak onder jongeren binnen die leeftijdscategorie was (de aids-epidemie was toen zo wat op haar hoogtepunt), is sinds begin jaren 2000 geweld en moord doodsoorzaak nummer 1 (39,7% van de gevallen). Op de tweede plaats volgen verkeersongelukken, goed voor 17,1% van de sterfgevallen bij jongeren.

Uit de onderzoeken komen ook nog andere opmerkelijke gegevens naar voren. In ruim 93% van de sterfgevallen door geweld zijn jongens het slachtoffer. De meeste zijn Afro-Brasileiros. De meest gewelddadige staten zijn in dalende volgorde: Rio de Janeiro, Espirito Santo, Pernambuco, Paraná en Mato Grosso do Sul. In de staat São Paulo zou het aantal moorden onder jongeren lichtjes gedaald zijn de laatste twee jaar.

Volgens het reeds hoger genoemde IBGE daalde het kindersterftecijfer tussen 2000 en 2005 verder met ruim 14%, cijfer dat schril afsteekt bij de verhoging in diezelfde periode van het aantal gewelddadige sterftegevallen onder jongeren. En de verschillende overheden van het land lijken er geen antwoord op te hebben. Heel wat private initiatieven en niet-gouvernementele organisaties proberen inmiddels in de probleemwijken zelf de schade in te perken via het toegankelijker maken van onderwijs en onderricht en via bewustzijnscampagnes rond geweld en mensenrechten. Het lijkt soms dweilen met de kraan open, maar we mogen niet vergeten dat heel wat levens, op rechtstreekse of onrechtstreekse manier, door deze initiatieven gered zijn geworden. Blijvende druk op de overheden om een duidelijke politiek uit te stippelen ter bestrijding van het geweld onder en tegen de jongeren is daarbij van primordiaal belang. Repressie is zeker niet het juiste antwoord op deze spiraal van geweld, want repressie tegen de arme bevolkingsgroepen heeft nooit ontbroken. Jongeren die opgroeien zonder geld voor gezondheidszorg, voor degelijk onderwijs, voor een degelijke voeding in een dolgedraaide consumptiemaatschappij waarin alles een commercieel goed geworden is (en geen mensenrecht meer), zoeken uitwegen waarbij de grens tussen het legale en het illegale dikwijls heel dunnetjes is. De winstgevende drugshandel is één van de favoriete uitwegen, zeker als politie en overheid daarbij nog een oogje dichtknijpen of zelfs medeplichtig worden.

Gelukkig zijn er ook jongeren die andere wegen kiezen, moedige wegen van strijd en bewustmaking rond sociale, politieke en economische mensenrechten. Maar zij komen jammer genoeg veel minder in het nieuws dan zij die illegale wegen zoals drugshandel kiezen...

Jongeren zijn de toekomst van elk land. Als we de slachting die bezig is onder de jongeren in Brazilië onder ogen zien, kunnen we niet anders dan besluiten dat het er voor de toekomst van het land niet goed uit ziet...

Guy De Nocker
Maart 2007

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **000-0173311-69**
van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens **30 euro** (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

()Deze 30 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 15 euro (ongeveer 600 BEF).
Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!*

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

**Website : <http://users.skynet.be/nbpastoral/>
Nieuwsbrief per e-mail ? Schrijf je in!
(en help ons zo druk- en verzendingskosten te besparen)
Stuur een mail naar nbpastoral@skynet.be
met vermelding 'nieuwsbrief pastoral'.**

BELANGRIJKE MEDEDELING

Door een technisch probleem zijn de aanvragen om de nieuwsbrief per e-mail te ontvangen sinds december 2006 verloren gegaan. Mogen we uitzonderlijk vragen alle aanvragen die verstuurd werden **na 1 december 2006** nogmaals te bevestigen via nbpastoral@skynet.be ?
Hartelijk dank!

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door de firma

comkreet[®]
communication bureau

Een bedrijf van de E-SO nv groep
Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen
Tel. 03 201.93.10 - www.comkreet.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- en software, netwerken en beveiliging – info@comkreet.be
Marketing advies, grafische communicatie en webdesign – design@comkreet.be